

Sygn. akt II W 599/14

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 2 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego
Protokolant: sekretarz sądowy

przy udziale : ----

po rozpoznaniu w dniu 16.10.2014 r., 4.11.2014 r., 2.12.2014 r.
sprawy

obwinionego o to, że:

w dniu 04 maja 2014 r. o godz. 21:05 kierując samochodem m-ki o nr. rej.
jadąc ulica od kierunku m. Niedźwiady w kierunku m. Kalisz poruszał się z
prędkością 115 km/h na odcinku drogi, gdzie maksymalna dopuszczalna prędkość wynosi
60 km/h i ograniczona jest znakiem drogowym pionowym b-33, przekroczył
dopuszczalną prędkość o 55 km/h. Pomiar dokonano z odległości 602 m,
tj. o czyn z art. 92a k.w.

1. obwinionego uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu
czynu;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:

[Signature]

Uzasadnienie

W dniu 4 maja 2014 roku o godzinie 21.05. na ulicy Stawiszyńskiej na wysokości posesji numer 177 w Kaliszu, służbę pełnili funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w Kaliszu i . Dokonywali kontroli prędkości pojazdów przy pomocy laserowego miernika prędkości Ultralyte o numerze UX 026138. zauważył w pewnym momencie zbliżający się z dużą prędkością w kierunku centrum miasta Kalisza, samochód marki o numerze rejestracyjnym , kierowany przez obwinionego . Zmierzona w/w urządzeniem prędkość pojazdu wyniosła 115 km/h w miejscu obowiązywania limitu prędkości (60 km/h), ustanowionym znakiem B-33.

Po zatrzymaniu kierującego, podał przyczynę zatrzymania a także okazał zmierzona prędkość, czas i odległość z jakiej dokonano pomiaru. Z uwagi na powyższe, zaproponowano obwinionemu mandat karny w wysokości 500 zł oraz 10 punktów karnych za popełnienie wykroczenia z art. 92 a k.w. Po pouczeniu o odmowie przyjęcia mandatu, kierujący skorzystał z tego prawa.

Dowód: zeznania świadków

karty 3 i 24v-25akt,

24v akt.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego, karta 24 akt, informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, karty 8- 9 akt.

Obwiniony nie przyznał się do winy w toku postępowania wyjaśniającego. Nie przyznał się do winy przed sądem i początkowo odmówił złożenia wyjaśnień. Po złożeniu zeznań przez świadków wskazał, iż w dniu 4 maja jechał samochodem od strony Konina i po wjechaniu na obszar terenu zabudowanego został zatrzymany przez patrol policji. Pokazano mu wynik 115/60 i zaproponowano mandat karny, którego nie przyjął, gdyż uważał, że poruszał się z prawidłową prędkością i pomiar prawdopodobnie został wykonany wadliwie. Dodał, że poruszał się wśród innych pojazdów, co mogło mieć wpływ na pomiar prędkości. W przedłożonych w toku postępowania sądowego pismach procesowych, wskazał na istotne w sprawie okoliczności mające wpływ na rzetelność przeprowadzonego pomiaru a w szczególności brak wyposażenia urządzenia laserowego w dodatkowa lunetę powiększającą dla dokonywania pomiarów w odległości większej niż 500 m (vide: karty 60.)

Z uwagi na powyższe wątpliwości, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu , który w swojej opinii stwierdził, iż wykonany przez niego eksperyment rzeczoznawczy w sposób jednoznaczny pozwolił wykazać, że w ustalonych warunkach policjant wykonujący pomiar prędkości nie miał możliwości zauważenia tablicy rejestracyjnej nadjeżdżającego pojazdu, czyli brak było możliwości poprawnego zlokalizowania tablicy rejestracyjnej bez użycia dodatkowych urządzeń optycznych. Co więcej, biegły sądowy stwierdził, iż nie można wykluczyć sytuacji, że przeprowadzający pomiar skierował wiązkę lasera na szybę czołową nadjeżdżającego pojazdu, co mogło spowodować, że wiązka ta po przejściu szyby czołowej pierwszego pojazdu mogła dokonać pomiaru prędkości pojazdu następnego. W konkluzji wskazał, że przeprowadzona analiza tego wariantu pomiaru prędkości w żaden sposób nie pozwoliła wykazać, że pomiar ten został dokonywany zgodnie z instrukcją obsługi urządzenia. Jednakże najważniejszym było stwierdzenie przez biegłego, iż pozycja świadka w chwili dokonywania pomiaru nie była prawidłowa i z tego powodu nie gwarantowała prawidłowego określenia prędkości w tych warunkach przy odległości powyżej 500 m. Przy takim pomiarze funkcjonariusz Policji, powinien skorzystać z dodatkowych urządzeń optycznych powiększających oraz co najmniej statywu czy podpórki, co gwarantowałyby uzyskanie rzeczywistych wyników w jakich ruch się odbywał. Opinię tą uznano za pomocną w rozstrzygnięciu sprawy. Biegły w sposób przekonujący i prawidłowo uzasadniony przedstawił tok swojego rozumowania. Za wiarygodne uznano zarazem zeznania świadków w zakresie przebiegu kontroli drogowej i dokonywanych podczas niej czynności.

Powyższe rozważania i analiza zebranego materiału dowodowego stanowiła podstawę do podjęcia decyzji procesowej na zasadzie art. 5§1 pkt 1 k.p.w. w zw. z art.62§2 k.p.w., tj. o uniewinnieniu obwinionego. W niniejszej sprawie powstały wątpliwości tego rodzaju, iż uniemożliwiały przypisanie winy i sprawstwa, tym bardziej, iż oskarżyciel publiczny nie podjął inicjatywy w niniejszym postępowaniu a jego rola ograniczyła się jedynie do skierowania do sądu

niniejszego wniosku o ukaranie. Ponadto wskazać należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 8 k.p.w. w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio art. 5 k.p.k. ustanawiający zasadę domniemania niewinności. Przepis ten w §2 stanowi, iż nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego (obwinionego).

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 118 §2 k.p.w. stwierdzając, iż ponosi je Skarb Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność :

~~Sekretarz~~ ~~11~~
Kierownik ~~11~~
Sekretarz ~~11~~